

Sygn. akt VIII U 283/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 roku w Lublinie

sprawy A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury od wcześniejszej daty

na skutek odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 29 grudnia 2015 roku znak (...).

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 283/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył A. T. emeryturę od dnia 1 listopada 2015 roku tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury (k. 22 t. II a.e.).

Odwołanie od tej decyzji wniosła A. T. domagając się jej zmiany i przeliczenia oraz wypłaty emerytury również za okres od stycznia 2015 roku do października 2015 roku (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że świadczenie zostało przyznane od miesiąca złożenia wniosku na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

A. T. urodziła się w dniu (...), a wniosek o emeryturę złożyła dnia 12 listopada 2015 roku (k. 1-4 t. II a.e.).

Decyzją z dnia 17 listopada 2015 roku organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2015 roku (k. 14-15 t. II a.e.).

Z kolei zaskarżoną decyzją z dnia z 29 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył A. T. emeryturę od dnia 1 listopada 2015 roku tj. daty nabycia uprawnień do emerytury (k. 22 t. II a.e.).

Pismem z dnia 23 października 2014 roku organ rentowy poinformował wnioskodawczynię, że prawo do przyznanego jej świadczenia przedemerytalnego ustaje wraz z osiągnięciem wieku emerytalnego 60 lat i 6 miesięcy, w więc w

jej przypadku 27 grudnia 2014 roku. Przesłał jej również wniosek o emeryturę i kwestionariusz dotyczący okresów zatrudnienia (k. 69 t. I a.e.).

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami. Sąd poczynił ustalenia na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, do których zastrzeżeń nie miała żadna ze stron i które nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 29 grudnia 2015 roku, w zakresie początkowej daty wypłaty świadczenia nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 roku, poz. 748, ze zmianami) świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Co prawda w myśl art. 100 tej ustawy, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, albowiem prawo do świadczenia powstaje ex lege (a nie z mocy decyzji organu rentowego) w dniu spełnienia ustawowych warunków (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2001 roku, II UKN 136/00, OSNAPiUS 2002, Nr 18, poz. 441), poza wyjątkiem z art. 100 ust. 2 powołanej ustawy (w sprawie niniejszej nieistotnym). Samo spełnienie warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia nie rodzi po stronie organu rentowego zobowiązania z tytułu powstałego świadczenia, gdyż zależy to od złożenia przez uprawnionego stosownego wniosku. Ustawa o emeryturach i rentach z FUS odróżnia bowiem moment powstania prawa od momentu wypłaty świadczenia, które powstaje nie wcześniej niż od miesiąca zgłoszenia wniosku lub wydania decyzji z urzędu – (vide art. 129 ust. 1 cytowanej ustawy). Ogólną zasadą prawa ubezpieczeń społecznych jest bowiem wypłata świadczenia na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury, lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Istotna jest zatem data wystąpienia z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia. Tymczasem wnioskodawczyni wystąpiła z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury w dniu 12 listopada 2015 roku, wobec czego prawidłowo organ rentowy przyznał jej emeryturę decyzją z dnia 17 listopada 2015 roku, a następnie przeliczył ją zaskarżoną decyzją od dnia 1 listopada 2015 roku.

Należy podkreślić, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujący i nie mają na ich gruncie zastosowania zasady współżycia społecznego, a więc nie ma możliwości odstępstwa od istniejących regulacji prawnych, z uwagi na szczególne okoliczności życiowe świadczeniobiorców. Tym samym powoływane przez wnioskodawczynię okoliczności dotyczące jej sytuacji zdrowotnej i życiowej nie mogą odnieść skutku.

Wskazać przy tym należy, iż wnioskodawczyni była informowana przez ZUS o warunkach uzyskania emerytury w piśmie z dnia 23 października 2014 roku (k. 69 t. I a.e.).

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie powołanych przepisów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.